

उलुप = उलप 1. m. H. an. 3, 440. n. TAİK. 3, 3, 274. m. n. MED. p. 16. ein best. Gras (vulg. उलुखड) diess.; nach H. an. und MED. masc., nach TAİK. neutr.

उलुपिन् m. Meerschwein oder ein ähnliches Thier AK. 1, 2, 2, 18. — Vgl. उलपिन्, उल्लपिन्.

उलुप्य adj. = उलप्य CATAR. Up. in Ind. St. 2, 42, N. 2.

उलुलि adj. oder m. ululabilis, ululatus: पृथग्घोषा उलुलयः केतुमत् उदीरताम् AV. 3, 19, 6. — Vgl. उलूल.

उलूक 1) m. a) Eule, Künzlein, ulucus Up. 4, 41 (उलूक). AK. 2, 5, 15. 3, 4, 6. H. 1324. an. 3, 10. MED. k. 30. यडलूका वदति मोघमेतत् RV. 10, 165, 4. VS. 24, 23, 38. AV. 6, 29, 2. TS. 5, 5, 48, 1. M. 11, 131. 12, 76. MBh. 1, 2621. 3, 12247. R. 3, 20, 19. Suçr. 1, 24, 8. 202, 13. 333, 18. 448, 10. PĀÑĀT. III, 1. 148, 8. उलूकव 188, 3. Vgl. उलूक. — b) N. pr. eines Landes und Volkes (pl.) und des Königs derselben, der als einer der Heroen des MBh. auf Seiten der Kuru auftritt. H. an. MED. MBh. 1, 335. 515. 1489. 7002. 5, 5407. fgg. उलूकवासिन् 2, 1014. उलूकानुत्तरान् 1020. ein Sohn Viçvāmitra's 13, 250. Çakuni's ÇKDr. — HARIV. 5019. 5300. उलूकाग्रम् MBh. in BENF. Chr. 46, 26. Vgl. Z. f. d. K. d. M. II, 42. fgg. — c) ein Bein. Indra's Up. 4, 41. H. an. MED. — d) N. pr. eines Königs der Nāga VJUTP. 85. — 2) f. उलूकी s. VP. 148, N. 13 und vgl. dazu MBh. 1, 2621. R. 3, 20, 19. — 3) n. = उलप als N. einer best. Pflanze RATNAM. und andere Autorr. ÇKDr.

उलूकपाक (उ° + पा°) gaṇa न्यङ्कादि zu P. 7, 3, 53.

उलूकपातु (उ° + पा°) m. Dämon in Gestalt eines Künzleins RV. 7, 104, 22.

उलूखल gaṇa पयोदरादि zu P. 6, 3, 109. 1) n. Mörser Nir. 9, 20, 35. AK. 2, 9, 25. H. 1016. an. 4, 286. RV. 1, 28, 6. AV. 10, 9, 26. 11, 3, 3. 12, 3, 13. TS. 5, 2, 8, 7. उलूखलबुधो यूयो भवति 7, 2, 4, 3. Āçv. Ça. 12, 6. ÇAT. Ba. 1, 1, 4, 6. 7, 5, 4, 22. PĀÑĀT. 249, 8. 13. उलूखलमुसले gaṇa राजदत्तादि zu P. 2, 2, 31. दधिपयश्चादीनि zu 2, 4, 14. Mörser und Stösser AV. 9, 6, 15. ÇAT. Ba. 1, 1, 4, 22. KĀTJ. Ça. 2, 3, 8. उलूखलमुसले अरिमात्रे धौडम्बरे प्रदिशमात्रे चरुश्चमुलूखले मध्यसंगृहीतमूर्धं वृत्तं मुसले दन्तिणामुलूखलात् 17, 5, 3. मुसलोऽलूखल M. 3, 88. 5, 117. Vgl. उलूखल. — 2) m. ein bei besondern Gelegenheiten getragener Stab aus Udumbara-Holz H. 816. neutr. an. 4, 286. — 3) n. Bdellium H. an. Vgl. उलूखलक. — 4) m. N. eines bösen Geistes PĀ. GAṆJ. 1, 16 in Z. d. d. m. G. VII, 531.

उलूखलक n. 1) Mörser RV. 1, 2, 3, 5. — 2) Bdellium AK. 2, 4, 2, 14. Wohl eher कुम्भोलूखलक zusammenzufassen.

उलूखलमुत (उ° + मु°) adj. mit dem Mörser ausgestampft RV. 1, 28, 1.

उलूखलिक (von उलूखल 1.) am Ende eines adj. comp.: दंतोलूखलिक die Zähne als Mörser gebrauchend M. 6, 17. JĀG. 3, 49. MBh. 13, 647. यूपोलूखलिक MBh. 3, 10256.

उलू m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 191, N. 6. Varianten: उलूल, कुलू.

उलूत m. Boa TAİK. 1, 2, 2.

उलूपिन् m. = उलुपिन् H. 1346.

उलूपी f. N. pr. einer Tochter des Nāga Kauravya, der Gemahlin Arguna's MBh. 1, 397. 7788. fgg. 14, 2309. fgg. 13, 23. 17, 27.

उलूल adj. oder m. ululabilis, ululatus: घोषा उलूलवो ऽनूतिष्ठन् KĀND. Up. 3, 19, 3. — Vgl. उलुलि.

उलूका f. Up. 3, 42. 1) feurige Erscheinung, Meteor RĀJAM. zu AK. 3, 6, 8. ÇKDr. तपूष्यमे बुद्धा पतंगानसंदिता वि सृज विषगुल्काः RV. 4, 4, 2. अवातिपन्नक उलूकामिव योः 10, 68, 4. शुमुलूकानिर्हृतं AV. 19, 9, 8. नलत्रमुलूकाभिर्हृतम् 9. उलूकापतन KAUÇ. 126. 141. ADDB. Ba. in Ind. St. 1, 41. JĀG. 1, 143. Suçr. 1, 119, 1. ऊताणविद्युदुलूकाः 333, 15. उलूकापात 2, 144, 15. MBh. 3, 13086. उलूकानिर्घातकेतून् M. 1, 38. महेलूकानां च सैल्लवे 4, 103. सधूमा न्यपतत्सार्चिर्दिवेलूका नभसश्चयुता MBh. 1, 1416. उलूका चाप्यपसद्येन पुरं कृत्वा व्यशीर्यत 2, 2648. उलूकाश्चाङ्गारवर्षणयः प्रापत-नगनाहुवि 16, 3. अन्यधावत वैदेही महेलूका रोहिणीमिव R. 3, 24, 18. उलूकाश्चापि सनिर्घाता निपेतुर्धौरनिस्वनाः 29, 13. 4, 19, 31. 4, 31, 38. ARG. 1, 2. — 2) Feuerbrand AK. 3, 6, 8. H. 1103. HĀR. 211 (उलूका). उलूकया ह स नखिन्या पशून्नुषुवति ÇAT. Ba. 5, 5, 4, 19. लक्ष्मणास्तु महेलूकाभिर्ज्वलिताभिः समततः । चितामदीपयामास R. 3, 73, 51. दीप्तवर्क्षिशिवोभाम् । जिह्वा मुखानिष्पततीमुलूका प्रज्वलितमिव R. 3, 49, 31. MEGH. 34. KĀTJ. 20, 137. न हि तापयितुं शक्यं सागराभस्तृणोत्कया Hir. I, 81. उलूकाणि Vid. 79. — 3) Titel einer Grammatik COLEBR. Misc. Ess. II, 48. — Vgl. उलूकी, उलूक, Vulcanus.

उलूकाजिह्व (von उ° + जिह्वा) m. N. pr. eines Rakshas R. 5, 12, 11. 14.

उलूकामालिन् (von उ° + मालि) m. N. pr. eines Dieners von Çiva VJĀPI zu H. 210. HARIV. LAGL. I, 513.

उलूकामुख (उ° + मु°) 1) m. a) eine Art Gespenst: वाताण्युलूकामुखः प्रेतो विप्रो धर्मात्स्वकाच्युतः M. 12, 71. Vid. 79. — b) N. pr. eines Nachkommen von Ikshvāku SCHIEFNER, Lebensb. 233 (3). eines Affen R. 6, 3, 18. eines Rakshas 84, 12. — 2) f. ॐली Fuchs TAİK. 2, 3, 8. HĀR. 79.

उलूकी f. 1) feurige Erscheinung, Meteor ÇAT. Ba. 11, 2, 2, 1. fgg. KĀTJ. Ça. 3, 5, 14. — 2) Feuerbrand ÇAT. Ba. 3, 9, 2, 9. KĀTJ. Ça. 8, 9, 10. — Vgl. उलूका, उलूक.

उलूकीमत् (von उलूकी) adj. von feurigen Erscheinungen begleitet: यत्र प्रापदि गण उलूकीमान् AV. 5, 17, 4.

उल्लव und उल्लव (von वल् verhillen) Up. 4, 97. AK. 2, 6, 1, 38. H. 340. n. selten m. 1) die Hülle, welche den Embryo umgiebt; Eihaut Nir. 6, 35. तस्योत नार्यमानस्योत्त्वं आसीद्विरूपयः AV. 4, 2, 8. मुहत्तदुत्त्वं स्य-विरे तर्हसीधेनाविष्टतः प्रविर्विश्रयः RV. 10, 51, 1. VS. 10, 8. TS. 3, 4, 4, 4. गर्भा वा एष यदीक्षित उल्लवं वासः प्रोर्णुते तस्माद्गर्भाः प्रावृता ना-यते 6, 1, 2. सहेवोत्त्वेन कुमारो जायते Ait. Br. 1, 3. अतरे वा उल्लवं न-रायुणो भवति ÇAT. Ba. 3, 2, 1, 11. 16. 3, 2, 12. 6, 3, 2, 5. 6, 4, 24. 2, 13. 16. 7, 1, 7. 3, 1, 11. स उल्लवतो गर्भो दश वा मासान्तः शयिवा KĀND. Up. 5, 9, 1 (Bhag. 3, 38). यज्जरायु ने पर्वता यडुल्लवं स मेघो नीद्वारः 3, 19, 2. Suçr. 1, 368, 21. — 2) durch Verwechselung auch gebraucht für Gebärmutter: गर्भो नरायुणावृत्त उल्लवं जह्यात् जन्मेना VS. 19, 76. — 3) Höhle UṆĀDIK. im ÇKDr. — Vgl. अल्लव, नाल्लव, समाल्लव, vulva.

उल्लवर्ण und उल्लवर्णी 1) adj. f. आ klumpig, massenhaft, in Uebermaass vorhanden, überflüssig, ungeheuer; reichlich mit Etwas versehen TS. 3, 4, 2, 7. विश्रवत्सगुल्लवणम् MBh. 3, 825. प्रवर्ष च तत्रैव सहसा तोयमु-ल्लवणम् 340. शर्वर्षमोल्लवणम् ARG. 3, 33. पावक्रान् — उल्लवणान् MBh. 3, 14199. उल्लवणकय Suçr. 2, 186, 12. उल्लवणोष्मन् 190, 12. विषमोत्त्व-